

missionsudkastet inddrager under kildebeskatningen ved bestemmelserne i § 17, stk. 1, e, f og g, og § 158, b, c og d.

I forslaget nr. 1 om udbytte af aktier m. v. er det foreslået, at også udlodning ved likvidation udover den i selskabet indskudte kapital i denne forbindelse skal betragtes som udbytte. En sådan bestemmelse fandtes ikke i kommissionsudkastet, men forekommer velbegrundet, idet en sådan udlodning til en udlænding efter forslagets regler iøvrigt ikke ville komme under beskatning, hverken som indkomst eller kapitalvinding (jfr. derimod reglerne i kapitel 8 om kapitalvindingskat af fortjeneste ved likvidationsudlodninger til de i § 135 nævnte skattepligtige).

Under nr. 2 har man medtaget forfatter- og kunstnerret som sidestillet med patentret, og det er foreslået, at kildeskat skal svares af afgiften for udnyttelsen af de under nr. 2 nævnte rettigheder, hvad enten den erlægges som en løbende ydelse eller som en sum een gang for alle. Det forekommer naturligt at opkræve kildeskat, hvis en løbende ydelse efter aftale skulle blive afløst af en sum, der modsvarer de resterende ydelser, og det samme gælder formentlig, hvor vederlaget for udnyttelsen straks erlægges i form af en eengangsydelse, idet sådanne afløsningssummer eller eengangsydelser, som udredes til udlændinge, ellers ikke ville blive undergivet skat her i landet under nogen form (jfr. derimod reglerne i kapitel 8 om beskatning af fortjeneste ved afhændelse af patentrettigheder m. v.).

Den under nr. 3 foreslåede regel svarer ganske til kommissionsudkastet.

I modsætning til kommissionsudkastet har man ikke medtaget indtægter af her i landet beroende på båndlagt kapital eller af prioriteter i fast ejendom her i landet, idet man ikke har fundet en kildeskat i sådanne tilfælde tilstrækkelig begrundet eller forenelig med synspunkter, som kommissionen selv har anlagt med hensyn til kildebeskatningsområdet. Kommissionen har — formentlig med rette — ment, at renter af offentlige obligationer, der tilfalder udlændinge, ikke burde inddrages under beskatningen, først og fremmest fordi det i mange tilfælde ville stride mod tilsagn om skattefrihed, der er givet i forbindelse med optagelse af lån i udlandet, og dernæst fordi en sådan regel for indenlandske låns vedkommende ville stille sig hindrende i vejen for de pågældende obligationers omsættelighed i udlandet. Men når man ikke medtager renter af offentlige obligationer, er der formentlig ikke nogen særlig grund til at medtage renter af lån, givet direkte i fast ejendom. Og for båndlagte kapitalers vedkommende gælder, at disse meget ofte vil være

anlagt i offentlige obligationer, og det må da være tvivlsomt, om der efter den stilling, man som ovenfor nævnt har indtaget til det almindelige spørgsmål om at inddrage disses renteaftast under beskatningen, er tilstrækkelig grund til at indtage et andet standpunkt alene af den grund, at kapitalen er båndlagt. Det erindres herved, at en båndlæggelse kan forfølge forskellige formål og have højst forskellig varighed, og at skattepligt for udlændinge med hensyn til afkast af kapitaler, der udgør et egentligt fideikommis eller familielegat, er hjemlet ved reglen i § 22, stk. 1 c. Såfremt den båndlagte kapital består af aktier, vil beskatning med hensyn til udbyttet af disse være hjemlet allerede ved bestemmelsen under nr. 1.

I forslaget har man heller ikke medtaget kommissionsudkastets forslag om kildeskat af „ventepenge, pension eller lign. på et tidligere tjenesteforhold grundet ydelse fra den danske stat eller offentlige institutioner her i landet“, dels fordi afgrænsningen af de modtagere, der omfattes af denne regel, frembyder vanskeligheder, dels fordi antallet af de personer, der oppebærer sådanne ydelser i udlandet, er så begrænset, at reglen synes mindre påkrævet.

Skattepligten omfatter iøvrigt foruden udenlandske selskaber, foreninger, institutioner og dødsboer alle personer, der ikke i medfør af § 20, nr. 1) — 3), er fuldt indkomstskattepligtige her i landet — med undtagelse af de i § 23, nr. 1) — 3) a. nævnte personer. Om skattepligt foreligger, afgøres ifølge reglen i stk. 3 efter forholdene på forfaldstidspunktet for den pågældende ydelse. Er den, der på forfaldsdagen er berettiget til ydelsen, ikke på dette tidspunkt fuldt indkomstskattepligtig her i landet, hvilket normalt vil sige det samme, som at han ikke har bopæl her, skal skat i medfør af nærværende afsnits regler svares.

Til § 80.

Skatten skal indeholdes af den, der er pligtig til at erlægge den pågældende ydelse til den skattepligtige, d. v. s. af skyldneren. At ydelsen, således som det navnlig vil kunne være tilfældet for aktieudbytters vedkommende, erlægges gennem en repræsentant for skyldneren, f. eks. en bank, der indløser aktiekupons, medfører naturligvis ikke, at indeholdelsespligten bortfalder. Sker behørig indeholdelse ikke, vil den indeholdelsespligtige ifølge reglen i § 90 være umiddelbart ansvarlig for skattebeløbet, der altså kan inddrives direkte hos ham, og der vil derhos kunne blive tale om strafansvar i medfør af § 92.

Til § 81.

I denne og de følgende paragraffer til og med § 84 gives der særlige regler om indeholdelse af skat i